

R5679

City of David - City of God

தாவீதின் நகரம் - தேவனுடைய நகரம்

2 சாமுயேல் 6:1-19; சங்கீதம் 24

எருசலேம் புதிய தலைநகரம் - தேவனுடைய பிரசன்னம் விரும்பப்பட்டது - உடன்படிக்கைப் பெட்டி கொண்டுவரப்படவேண்டும் - ஊசா கொல்லப்பட்டான்-ஓபேத் ஏதோம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான் - பாடம் கற்றுக்கொள்ளப்பட்டது - உடன்படிக்கைப்பெட்டி சரியான விதத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது - களிப்புடன் கூடிய சமாதானம் - தேவனுடைய ஆசரிப்புக்கூடாரம்-தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கான பாடங்கள்.
“யேகோவாவின் ஆலயத்துக்கு போவோம் வாருங்கள் என்று எனக்கு அவர்கள் சொன்னபோது மகிழ்ச்சியாயிருந்தேன்.” சங்கீதம் 122:1

தாவீது சமஸ்த இஸ்ரவேலுக்கும் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிறகு, தேவகிருபையால் வழிநடத்தப்பட்டு, ஒரு புதிய தலைநகரைத் தேடினான். எபுசியர்கள் எருசலேம் பட்டணத்தை அசைக்க முடியாத கோட்டையாக அநேக நூற்றாண்டுகளாக வைத்திருந்தார்கள். அதற்கு எதிராக வரும் எந்த எதிரியையும் குருடர்களும் சப்பாணிகளுமே காப்பாற்றி விடுவார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிற அளவுக்கு அந்த பட்டணம் அநுகூலமான இடத்தில் அமைந்திருந்தது. ஆனால்

காலம் வந்தபோது, அது தாவீதின் கைகளுக்கு வந்து, இஸ்ரவே-ன் தலைநகரமாக ஆனது. புதிய ராஜாவின் முதல் காரியம் தேசத்திற்கு பெருமை தரக்கூடிய ஒரு அரண்மனையையும் முற்றத்தையும் கட்டினதுதான். அரண்மனையை கட்ட தீருவின்ராஜா கேதுரு மரங்களை மாத்திரமல்ல தச்சரையும் கல்தச்சரையும் அனுப்பினான்.

சீக்கிரத்தில் தாவீது ராஜாவின் ஆவிக்குரிய குணம் அவனது சங்கீதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுபோல், இஸ்ரவே-ன் அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரை, அது தானே உறுதிப்பட ஆரம்பித்தது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்களிடையே விக்கிரக ஆராதனை அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பது மட்டும் போதாது. தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் அறிகுறிகள் மறுபடியுமாக கனப்படுத்தப்படவேண்டும். தாவீதுக்கு ஆசாரியர்கள் ஆதரவு தந்ததால், சவுல்ராஜா அவர்களை அழித்து விட்டான். அதனிமித்தம் நோபி - ருந்த ஆசாரிப்புக்கூடாரம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. சவுல்ராஜா அதை கிபியோனுக்கு அனுப்பியிருந்தான். ஆனால் உடன்படிக்கைப்பெட்டி ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இல்லை, நீண்ட நாட்களாக அப்படி இருந்தது.

ஏ-யின் துன்மார்க்கமான குமாரர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை பெ-ஸ்தியரோடு யுத்தம் செய்த யுத்தகளத்திற்கு எடுத்துக் சென்றிருந்தார்கள் என்பதையும் அதிலே அவர்கள் தோற்றுப்போனதால், அந்த உடன்படிக்கைப்பெட்டி பெ-ஸ்தியர்களால் எடுத்துக் கொல்லப்பட்டது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கை பெட்டியின் பிரசன்னத்தினால் பெ-ஸ்தியரின் விக்கிரகமாகிய தாகோன் கீழே விழுந்து உடைந்தது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கை பெட்டியை பெ-ஸ்தியர்கள் கீரியாத்யாரீயின் என்ற இடத்திற்கு அனுப்பும் வரை அந்த வாதை இருந்தது என்பதையும் நாம் நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறோம். அது எழுபது வருடம் வரை, நாம் இப்பொழுது கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்வு வரை அங்கேயிருந்தது, தாவீது ராஜா உடன்படிக்கை பெட்டியை புதிய கூடாரத்தில், ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலே கொண்டு வந்து வைக்கும்போது ஒரு பெரிய விழாவை ஏற்பாடு செய்தான். தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் தகவல் அனுப்பினான். முப்பதினாயிரம் வீரர்களும் திரளான ஜனங்களும் அதிலே கலந்து கொண்டார்கள். இந்த காரியம் முற்காலத்தில் இருந்ததுபோல தேசத்திற்கு தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும் என்று நம்பினார்கள்.

பயபக்தியில் ஒரு பெரிய பாடம்

தாவீது ராஜா தேவனை கனப்படுத்தவதில் கவனமாய் இருந்தான். எனினும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியை எடுத்துச் செல்வது, யார் தொடலாம் போன்ற காரியங்களில்

தேவனுடைய பிரமாணத்தை கவனிக்காமல் விட்டிருந்தான். தேவனுடைய பிரமாணத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருப்பதற்கும், சர்வ வல்லமையுள்ளவரிடத்தில் பயபக்தியாய் இருப்பதற்குமான ஒரு பெரிய பாடத்தை கொடுத்தார். உடன்படிக்கை பெட்டிக்கு தாவீது ராஜா மரியாதை கொடுத்தாலும் தேவையான மரியாதையை கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் பொருட்களில் இந்த உடன்படிக்கை பெட்டிதான் மிகவும் முக்கியமானது.

ப-பீடமும் தண்ணீர் தொடடியும் பிரகாரத்தில் இருந்தன. சமூகத்து அப்பங்களுள்ள பொன்தகட்டால் மூடப்பட்ட மேஜையும், பொன் குத்துவிளக்கும் மற்றும் பொன்னாலான தூபபீடமும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தன. ஆனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்த ஒரே பொருள் உடன்படிக்கை பெட்டிதான். உருவத்தில் அது நான்கு அடி நீளமும் இரண்டு அடி அகலமும் இரண்டு அடி உயரமுள்ள ஒரு பெட்டியைப் போல் இருந்தது. அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு தண்டு இருந்தது. அதைத் தோளில் வைத்துதான் லேவியர்கள் அதை சுமக்க வேண்டும். அது பொற்தகட்டால் பொதிந்திருக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த பெட்டியின் உள்ளே பத்து கட்டளைகள் அடங்கிய கற்பலகைகளும், வனாந்தரத்தில் பிரயாணம் செய்தபோது எடுத்து வைத்த மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரமும், அற்புதங்கள் நடப்பித்த ஆரோனின் துளிர்ந்த கோலும் இருந்தன. உடன்படிக்கை பெட்டியின் மேல் மூடி விசேஷ அம்சம் உடையதாக இருந்தது. அது தங்கத்தால் அடிக்கப்பட்டதாகவும், மேலே இரண்டு கேருபீன்கள் அதன் முகங்கள் ஒன்றையொன்று பார்ப்பது போலவும் அதன் சிறகுகள் முன்பக்கம் விரிந்ததுபோலவும் இருந்தன.

ஆசாரியர்கள் அந்த உடன்படிக்கை பெட்டியை குறிப்பிட்ட காரியங்களை அடையாளப்படுத்தும்படி ஒரு குறிப்பிட்ட விதமாக மூடவேண்டும் என்ற கட்டளையை தேவன் கொடுத்திருந்தார். அப்பொழுதுதான் வேவியர்கள் அதை தங்கள் தோள்களில் சுமக்கும்போது மிகவும் பொறுப்புடன் இருப்பார்கள். இதையெல்லாம் கவனியாதபடி தாவீது ராஜா, வேறு எந்தவிதத்தைக் காட்டிலும் தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு வர இதுதான் மிகவும் உன்னதமான முறைமை என்று நினைத்து புதியதான ஒரு மாட்டு வண்டியை செய்தான். ஆனால் இது தேவனுடைய முறை அல்ல. தேவனுடைய குணலட்சணங்களையும் அவரது கிருபாசனத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிற உடன்படிக்கை பெட்டிக்கும் அவருக்கும் காண்பிக்கப்படவேண்டிய பயபக்தியைப் பற்றிய ஒரு பாடம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

ஒரு வழுவழப்பான சாய்வான கற்பாறையுள்ள இடத்திற்கு வண்டி வந்த போது மாடுகள் வண்டியை கொஞ்சம்

அசைத்தது. அப்போது ஊசா தேவனுடைய பெட்டி சாயாதபடி தனது கையை நீட்டி அதைப் பிடித்தான். உடனே ஒரு இடிமின்னல் அவன்மேல் விழுந்து அவன் செத்தான். இந்த தேவகோபத்தினால் தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு வருகிற வேலையை உடனே நிறுத்தினார்கள். வேறு நாசமோசம் ஏதும் வராதபடி தனது இடத்திற்கு தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு செல்ல தாவீது ராஜா பயந்தான். அந்த ஊர்வலம் நிறுத்தப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி ஓபேத் ஏதோம் என்ற லேவியன் வீட்டில் வைக்கப்பட்டது. ஒரு வேளை அந்த ஓபேத் ஏதோம் ஒரு ஆசாரியனாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

இப்படியாக அனைத்து ஜனங்களும் பயபக்தியின் பாடத்தை கற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த பாடம் தற்காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதாக காணப்படுகிறது; எக்காலத்திற்கும் அவசியமானது. அவமரியாதை உலகத்தால் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இது நம்மை திகைக்க வைக்கிறதில்லை. ஆனால் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் அவரது நாகரீக ஆசாரியர்களாகவும் கூறிக்கொள்ளுகிறவர்கள் அவமரியாதை செய்யும்போது நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. அந்த அவ மரியாதை சில சமயங்களில் நடத்தையில் இருக்கலாம், சில சமயங்களில் பேச்சில் இருக்கலாம். சில சமயங்களில் மத காரியங்களைக் குறித்தோ அல்லது வேதவாக்கியங்களைக் குறித்தோ கே-யாக பேசும்போது இருக்கலாம். எந்த வகையில் இந்த அவமரியாதை இருந்தாலும் அந்த தனிப்பட்ட நபருக்கும் அவனோடு கூட சேர்ந்து இவற்றை செய்த மற்றவர்களுக்கும் நிச்சயமாக தீமையாக இருக்கும்.

ஊசா நித்திய வேதனைக்கு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவன் மரண நித்திரைக்கு சென்றான். அவனது தவறு அந்த காலத்தில் ஒரு நல்ல பாடத்தை கற்றுக் கொடுத்தது. அது அவனுக்கு எதிர்காலத்தில் தீமை பயக்காது. இந்த காலக்கட்டத்தில் இன்னொரு பாடம் போதிக்கப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி இருந்த ஓபேத் ஏதோமின் வீடு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. அவர்களது குணலட்சணத்தைக் குறித்து நமக்கு ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதம் அநேகரது கவனத்தை ஈர்த்தது. அவர்களில் தாவீது ராஜாவும் ஒருவன். மறுபடியும் மனம் மாறி, எருசலேம் தாவீதின் நகரமாக மட்டுமல்ல, தேவனுடைய நகரமாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். தேவனுடைய பிரசன்னம் அவர்களது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலோடு, உடன்படிக்கை பெட்டியின் கேருபீன்கள் மத்தியில் செகினா ஒளியில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

தேவனுடைய சொந்த பரிசுத்த தேசம்

தாவீதும் இஸ்ரவேலர்களும் இருந்ததுபோல, நாம் இல்லை. தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று சொல்லக் கூடிய தேசம் ஏதும் இப்போதில்லை. கி.மு.606ல் சிதேக்கியாவிடமிருந்து கிரீடத்தை தேவன் எடுத்துப்போடும்போது, தீர்க்கதரிசி மூலமாக அவர் அறிவித்தாவது: “அதைக் கவழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்.” (எசேக்கியேல் 21:25-27) ராஜ்யத்தை மேசியாவிடம் கொடுப்பதற்கும் “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று ஜெபிக்கிற நமது ஜெபம் நிறைவேறுவதற்கும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். பரிசுத்த பேதுரு சபையை பரிசுத்த ஜாதி, சொந்த ஜனம் என்று கூறுகிறார். இதைத்தவிர இந்த காலக்கட்டத்தில் யூயிலே தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று ஏதுமில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சபை பிரிவைப் பற்றி பரிசுத்த பேதுரு கூறவில்லை. பேப்டிஸ்ட் சபையையோ, மெதடிஸ்ட் சபையையோ, பிரிஸ்பிடேரியன் சபையையோ, லுத்தரன் சபையையோ, ஆங்கி-கன் சபையையோ, ரோம சபையையோ குறிப்பிடவில்லை. கிறிஸ்துவின் உண்மையான சபை எல்லையில்லாமல் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அந்த சபை கத்தோ-க்காக இருக்கிறது. கத்தோ-க் என்றால் பொதுவானது, பிரபஞ்சத்திற்கு உரியது என்று பொருள்.

கிறிஸ்துவின் சபை என்பது உலகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய ஒரு சபையாகும். அதன் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் அர்ப்பணத்தினால் கிறிஸ்துவிடம் இணைக்கப்பட்டவர்கள். பரிசுத்த ஆவியின் ஜெபிப்பித்தலால் அங்கத்தினரில் சிலர் ரோம சபையில் காணப்படலாம். சிலர் ஆங்கி-கன் சபையிலும், சிலர் மெதடிஸ்ட் சபையிலும், சிலர் பேப்டிஸ்ட் சபையிலும் சிலர் லுத்தரன் சபையிலும், இன்னும் சிலர் இவைகளில்லாமல் வேறு சபையிலும் இருக்கலாம். ஆனால் தேவன் அங்கீகரிக்கிற ஒரே பரிசுத்த ஜாதி இதுதான். திரைக்குப் பின்னால் கர்த்தருடன் அவரது ஜனங்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் மகிமையடையும் வரை அவர்கள் ஒரு புது ஜாதியாக முழுவதுமாக அமைக்கப்படமாட்டார்கள். வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதுபோல, அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம், அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவோம்.

ஒரு பக்கம் பெ-ஸ்தியர்களும் மறுபக்கம் மோவாபியர்களும் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று இஸ்ரவேலர்கள் எதிர்பார்த்திருந்ததைக் காட்டிலும், தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அவரது பிரசன்னத்தையும் உலகத்தார் உணர்ந்து கொள்ள நாம் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்கள் மட்டுமே அவரை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அவர்கள் நடுவே மட்டுமே அவர் இருக்கிறார்.

இது ஒரு குடும்ப விவகாரம் என்று நாம் கூற முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், வேதாகமம் காண்பிக்கிறதுபோல, இது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் விவகாரம். இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக கிறிஸ்துவின் சபை உலகமெங்கும் சிதறி இருக்கிறது. அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் மட்டுமே அதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள் அல்லது அதன் சலுகைகளுக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். உடன்படிக்கை பெட்டி, குறிப்பாக உணர்த்துகிற பிதா மற்றும் குமாரனுடைய ஐக்கியத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த விதியில் ஒரு விதிவிலக்கை மட்டும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். பரிசுத்த பவுல் கூறினதுபோல, விசுவாசிகளின் குழந்தைகள், தங்கள் பெற்றோர்களுடன் தேவனுடைய சலுகைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களில் பங்கு பெறுகிறவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாக தீர்மானிக்கிற அளவுக்கு மனது அபிவிருத்தி அடைந்த நிலைக்கு வரும்வரை, அதாவது தேவனுடன் முழு அர்ப்பணத்திற்குள்ளாக வந்து அவரால் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் வரை அல்லது மனம் மாறி உலகத்தாரில் ஒருவனாக ஆகும் வரை.

தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டுவர தாவீதுராஜா முதல் முயற்சியில் தோல்வியடைந்த மூன்று மாத்திற்கு பிறகு, அதை மறுபடியும் கொண்டு வர தயாராக இருந்தான். இந்த தடவை காரியங்களை ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தான். இந்த தடவை புது மாட்டுவாண்டி ஏதுமில்லை. தெய்வீக வழி நடத்துதலுக்கு ஏற்ப லேவியர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை தங்கள் தோளில் சுமந்து கொண்டு வந்தார்கள். தேவனுடைய முறைமைகளை மற்றும் ஊழியங்களில் நமது நூதன கண்டுபிடிப்புகளுக்கோ, நமது சாமார்த்தியத்துக்கோ, இடமில்லை. வேதமாணவனாக இருந்து, வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து, தேவனுடைய சித்தம் இன்னதென்று அறிந்து அதைச் செய்யவேண்டும். தாவீது ராஜா ஏற்றுக்கொண்ட இந்த பாடத்தை தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் மனதில் நன்றாக பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனமாடுதல்

தேவனுடைய பெட்டி திரும்பி வருவது, தேவனே தங்கள் தேசத்திற்கு திரும்பி வருவதாக நினைத்து இந்த மாபெரும் நிகழ்வாகிய ஊர்வலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்கள் பாதுகாப்பிற்காகவும் ஊர்வலத்துக்கு கௌரவம் கொடுப்பதற்காகவும், வழியில் கிராமங்களில் இருந்த திரளான ஜனங்களும், எக்காளம் ஊதுகிறவர்களும் கீதவாத்தியங்கள்

வாசிப்பவர்களும் இன்னும் ஆர்ப்பரிப்பவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷத்துடன் வந்தார்கள். இந்த நிகழ்வுக்காக தாவீதுராஜா இயற்றிக் கொடுத்த சங்கீதத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளை லேவியர் ஒருவருக்கொருவர் ஒதிக்கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த பாடத்தின் ஒரு பகுதியாக அது செய்யப்பட்டிருக்கிறது-சங்கீதம் 24.

தாவீதுராஜா மற்றவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்து தனது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினான். இசைக்கு இசைவாக பாதங்களை அசைக்கும் வழக்கம் இன்றைக்கும் தூர தேச கிழக்கத்திய நாடுகளில் ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ முயற்சியாளர்களின் கூட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நடன நிகழ்ச்சி எவ்வளவு அழகாகவும் உன்னதமானதாகவும் காணப்பட்டது என்று திரு. கிளர்க் என்பவர் நமக்கு கூறுகிறார்.

மகா பெரிய ஊர்வலம் எருசலேம் நகரத்தை நெருங்கும்போது, நகரத்தின் பெண்கள் சந்தோஷத்துடன் அதை வரவேற்றார்கள். அந்த கூட்டத்தின் தலைவியாக தாவீதின் மனைவியும் சவு-ன் மகளுமான மீகாள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படியில்லை. அவள் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிற, பெருமையான மனோநிலையில் இருந்தாள். அவள் சவுல்ராஜாவின் மகளில்லையா? அவளது கணவன் தாவீது அற்பமான ஆட்டமையனும் கொஞ்ச காலம் நாடு கடத்தப்பட்டவனுமாக இருந்தான் அல்லவா? அவன் வீட்டிற்கு வந்தபோது, தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு வந்தபோது அவன் தனது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தி காண்பித்தபடியினால், அவள் தாவீதை குறை கூறினாள். அது அவமானமாக இருந்தது என்று கூறி அவனை கண்டித்தாள். அதற்கு தாவீதுராஜா, அவளுடைய தகப்பனிடமிருந்து ராஜ்யபாரத்தை எடுத்து தேவன் தனக்கு கொடுத்ததை நினைவு படுத்தி, இப்படியாக தான் தேவனுடைய கிருபையை பெற்றதாகவும் அதனால் தான் அவர் மேல் பற்று வைத்திருந்ததாகவும் கூறினான். தற்பெருமை கொண்ட அந்த ஸ்திரீ தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பிள்ளையிலாதிருந்தாள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்கீதம் தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தது

உடன்படிக்கை பெட்டி கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய வல்லமை, ஞானம் எல்லாம் அவருக்குள் மறைந்திருக்கிறது. மனிதர்களின் ஆசீர்வாதங்கள் அவருக்குள் மையப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவனுடைய பெட்டியை நகரத்திற்குள் கொண்டு வருவது நாம் கிறிஸ்துவை

ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் “பூமியும் அதன் நிறைவும் கர்த்தருடையவைகள்” என்பதையும் நன்மையான எந்த ஈவும் பூணமான எந்த வரமும் பிதாவினிடத்தி-ருந்து குமாரன் மூலமாக இறங்கி வருகிறது என்பதையும் உணருகிறார்கள். உலகமும் அதில் வாசம் செய்கிற அனைவரும் இந்த ஆசீர்வாதத்திற்குள்ளாக இருக்கிறார்கள்.

தேவன் தமது புதிய முறைமைகளை, திருப்தியற்ற சமுத்திரங்களின் நடுவே அதாவது தேவனோடு ஒழுங்குக்கும் இசைவுக்கும் வராதிருக்கிற அமைதியற்ற ஜனங்களின் மத்தியிலே ஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்மை அவரது பரிசுத்த பர்வதத்திற்கு, அவரது பரிசுத்த ராஜ்யத்திற்கு ஏறும்படியும் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆவிக்குரிய தெய்வீக சுவாவத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் அழைக்கிறார். சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளில்லாமல் யாரும் இந்த வகுப்பினராக முடியாது என்று அவர் நிர்ணயம் பண்ணுகிறார். அதாவது ஒரு பரிசுத்தமான இருதயம், ஒரு நேர்மையான இருதயம், சுத்தமான கைகள், தன்னால் முடிந்தவரை நீதியாக வாழ்தல் போன்றவைகள் அந்த நிபந்தனைகளாகும். இவைகளெல்லாம் விசுவாச உடன்படிக்கைக்கு எதிர்பார்க்கப்படுபவைகள். இது தேவனுடனான அவர்களது உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த உடன்படிக்கையாளர்களில் முதலாவது இருந்தவர் இயேசு ஆகும். சபை அங்கங்கள் அவரது பரிசுத்த ராஜ்யத்தில் அவரோடு இருக்கவேண்டும் என்றால், அவர்கள் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க வேண்டும். இவர்கள் சூதாக உடன்படிக்கை செய்யவோ, வஞ்சகத்திற்கோ தங்களது ஆத்துமாவை உயர்த்தக்கூடாது. தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த அனைத்தையும் தேவன் அவர்களிடம் கேட்பார். இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டும் தான் கர்த்தரிடத்தி-ருந்து ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் தங்களது நீதிக்கு கிறிஸ்து மூலமாக சாட்டுதலை பெறுவார்கள்.

தற்காலத்தில் இந்த பாடம் இதற்கும்மேலாக மனதில் பதிய வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவனுடன் ப-யின் உடன்படிக்கையும் உறுதிமொழியும் செய்தவர்களில் எத்தனை பேர் இன்றைக்கும் இதை கவனிக்காமலும், உறுதிமொழியை கடைபிடிக்காமலும் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்! வெளியரங்கமாக தங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, அந்தரங்கத்தில் அதை மறுத-த்து, தங்களது விசுவாசக் கொள்கைகளைப்பற்றி தவறாக பேசுகிறவர்களில் எத்தனை பேர் உண்மையிலேயே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்! இப்படிப்பட்ட செயல்களெல்லாம் தேவனுடைய பார்வையில் நிச்சயமாக குற்றமாகக் காணப்படும். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரியவர்களாக நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது.

பிறகு சங்கீதம் ஒரு அறிவிப்புடன் தொடர்கிறது. அதாவது பாவத்தின் வல்லமையாகிய மரணத்தி-ருந்தும் பாவத்திலும் மீடக்கூடிய வல்லமையும் அதிகாரமும் உள்ள கர்த்தராகிய மகிமையின் ராஜா வரவேண்டும் என்று அவரைத் தேடுகிற இஸ்ரவேல்-ன் பிள்ளைகள் வேண்டுகல் செய்கிறார்கள். வசனத்தின் முழு அர்த்தத்தின்படி இந்த மகிமையின் ராஜாவின் பிரவேசத்திற்காக நாம் இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்தைப் பொருத்தவரை ஜீவா-த்து எளிகிற அக்கினியில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். “யாதொரு ஜாதி யாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத” (தானியேல் 12:1) ஆபத்து காலத்தில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார். இந்த ஆபத்து முன்னமே ஆரம்பித்து பயங்கரமான யுத்தமாக பரவிக் கொண்டிருப்பதை அநேக வேத மாணவர்கள் காண்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் அதன் பலனாக கொடிய அராஜகம் விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். பிறகு மிகவும் மெல்-ய சத்தம் சீக்கிரத்தில் வரும். அதுதான் இரட்சகரின் வல்லமையுள்ள அதிகாரம், தெய்வீக ஆதிக்கம். அதுதான் ஆயிரம் வருடம் கட்டப்படப்போகிற சாத்தானிடமிருந்தும், மரணம் மற்றும் பாவத்தி-ருந்தும் இரட்சிக்கும்.